

ՀԱՐՑՈՒՄ ՊԱՏԱՍԽԱՆ Ս. ՄԿՐՏՈՒԹԵԱՆ ԵՒ ԴՐՈՇՄԻ ՄԱՍԻՆ

11) Որո՞նք են Ս. մկրտութեան նախատիպերը հին կտակարանին մէջ:

* **Նոյեան տապանը** – *Ինչպէս որ Նոյն ու իր ընտանիքը մտան տապանին մէջ եւ փրկուեցան ջրհեղեղէն, այնպէս ալ Ս. մկրտութեան ջուրը փրկարար է: Ս. Պետրոս առաքեալ կ'ըսէ. «... Այդ օրերը քիչեր, այսինքն՝ ութը հոգի ջուրէն ազատեցան ...» (տես՝ Ա. Պետ. 3/20-21):*

* **Թլփատութիւնը** – *Շատերու կարծիքով՝ հին կտակարանեան թլփատութիւնը նախատիպն է Ս. մկրտութեան խորհուրդին: Թլփատութեան միջոցով Աստուած ուխտ կնքեց Աբրահամի սերունդին հետ (Ծննդ. 17/11-14), իսկ նոր ուխտով ան շարունակեց Ս. մկրտութեան խորհուրդով (Կող. 2/11-12 Գաղ. 3/26-29): Ինչպէս ութը օրուան մանուկներուն պէտք է թլփատէին, այնպէս ալ եկեղեցին թոյլ կու տար եւ կը խրախուսէր ութօրեայ մանուկներուն մկրտութիւնը:*

* **Կարմիր ծովէն հրեաներուն անցնումը** – *Հրեաները կարմիր ծովէն անցնելով փրկուեցան եգիպտական գերութենէն: Այս անցնումը կը խորհրդանշէ մեղքի ծառայութենէն անցնելու դէպի փրկութիւն: Ուստի Ս. Պողոս կ'ըսէ. «Եղբայրներ, մեր հայրերը բոլորն ալ ամպի տակ էին ու ամէնքն ալ ծովէն անցան եւ ամէնքն ալ Մովսէսով մկրտուեցան ամպով եւ ծովուն մէջ (Ա. Կորնթ. 10/1-2):*

ԱՂԱՆԴԱՒՈՐԱԿԱՆ ՇԱՐԺՈՒՄՆԵՐ

ԲԱՍԸԼԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՌՕՏ ՊԱՏՄԱԿԱՆԸ

7- ՄԵՂԷՔ ԵՒ ՓՐԿՈՒԹԻՒՆ

Պողոս առաքեալ կ'ըսէ. «Ամենք մեզ գործեցին եւ Աստուծոյ փառքէն պակաս՝ են: Եւ անոր շնորհովը ձրի կ'արդարանանք Քրիստոս Յիսուսով եղած փրկութեամբը» (Հռոմ. 3.23-24): Իսկ այդ փրկութիւնը իրագործուեցաւ Քրիստոսի արիւնով. «Մենք փրկութիւն ունինք իր արեան միջոցաւ, մեղքի թողութիւնը՝ իր շնորհին նոյնութեան չափով» (Եփես. 1.7): Կարդա՛ նաեւ՝ Գործք. 20.28, Կող. 1.14, Եբր. 9.12:

Եհովայի վկաները կ'ըսեն, թէ այս կեանքին մէջ մեղաւոր ըլլալը կամ չըլլալը նշանակութիւն չունի, որովհետեւ Դատաստանի Օրը մարդոց նոր առիթներ պիտի տրուին՝ իրենք զիրենք փրկելու:

Սակայն Աստուածաշունչը ուրիշ բան կ'ըսէ: Եբրայեցւոց նամակին մէջ կը կարդանք. «Մարդոց սահմանուած է մէկ անգամ մեռնիլ եւ անկէ ետքը դատաստան» (Եբր. 9.27): Որոշապէս կ'ըսուի՝ մէկ մահ եւ մէկ դատաստան: Այդ մասին Քրիստոս կարեւոր ուսուցում կը փոխանցէ «Մեծահարուստը եւ Աղֆատ Ղազարոսը» առակով, ուր դժոխքի մէջ տանջուող եւ օգնութիւն խնդրող Մեծահարուստին՝ Աբրահամ նահապետ կու տայ հետեւեալ կարեւոր պատասխանը... Շարունակելի

Միրելի ընթերցող, ՃՐԱԳ թերթը ամէն Կիրակի կը բաժնուի մեր ժողովուրդին, եկեղեցիներու բանկային մօտ: Նաեւ՝ Facebook-ի վրայ փնտռել «Jerak կամ ՃՐԱԳ», ապա սեղմել «Like»ը, կարդալու կամ անդամագրուելու համար:

ՀԱՍՅԷ.

ՃՐԱԳ ՇԱԲԱԹԱԹԵՐԹ - ԱԶԳԱՅԻՆ ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՐԱՆ ԼԻԲԱՆԱՆԻ - Bourj-Hammoud, P.O.Box 80810 -Tel/Fax:01-258300- facebook-ի էջ jerak ճրագ թերթ

բՈՒ ԽՕՍԲԴ ԽՄ ՈՏԹԵՐՈՒՄ ԾՐԱԳ Է ՈՒ ԽՄ ՇԱԽՂՆԵՐՈՒՄ ԼՈՅՍ (Ս. 119-105)

ԺԱ. ՏԱՐԻ ԿԻՐԱԿԻ, 24 ՅՈՒՆԻՍ 2018 ԹԻՒ 25

ԿԻՐԱԿԻ ՕՐԵՐՈՒ ԱՍՏՈՒԾԱՇՆՉԱԿԱՆ ԸՆԹԵՐՑՈՒՄԵՐ
Ես. 2.5-11: Դժ .9.30-10.4:
ՅԻՍՈՒՍ ԲՐԻՍՏՈՍԻ ԱԻՏՏԱՐԱՆԸ ԸՍՏ ՄԱՏԹԷՈՍԻ 13.24-30

Յիսուս ուրիշ առակ մըն ալ խօսեցաւ անոնց եւ ըսաւ. «Մարդ մը լաւ սերմեր ցանեց իր արտին մէջ: Գիշեր մը, երբ ամէն մարդ քնացած էր, անոր թշնամին եկաւ, որոն ցանեց ցորենին մէջ եւ գնաց: Երբ սերմերը աճեցան եւ սկսան հասկ կազմել, այն ատեն որոնն ալ երեւցաւ:

Տանտիրոջ ծառաները եկան եւ ըսին անոր. «Տէ՛ր, դուն միայն լաւ սերմեր չցանեցի՞ր արտիդ մէջ. ուրկէ՞ հապա որոնը»:

Ան պատասխանեց. «Ասիկա թշնամիի գործ է»:

Ծառաները ըսին. «Կ'ուզե՞ս որ երթանք եւ որոնը քաղենք»:

«Ո՛չ», պատասխանեց տէրը, « որովհետեւ որոնը քաղած ատեն կրնայ ըլլալ, որ երկուքն ալ միասին արմատախիլ ընէք: Չգեցէ՛ք, որ երկուքն ալ միասին աճին մինչեւ հունձքի ժամանակ, երբ հնձուորներուն կ'ըսեմ, որ նախ որոնը քաղեն, խուրձեր կազմեն այրելու համար, եւ ապա քաղեն ցորենը եւ ամբարեւ շտեմարաններու մէջ»:

Ահաւասիկ ճիշդ ասոր կը նմանի երկինքի արքայութիւնը»:

Լաւ սերմեր ցանող մարդը մեր Տէրը ինքն է Աստուած, իսկ լաւ սերմերը՝ մենք ենք: Որոն ցանող թշնամին, անունէն ծանօթ է, սատանան՝ խաւարի իշխանը: Եթէ մենք առիթ տանք թշնամիին, այլ խօսքով եթէ ականջ տանք լսելու թշնամիին, առիթ տանք անոր մտնելու մեր կեանքին մէջ, մեզի լաւ սերմ ըլլալէ կը դադարեցնէ եւ կը վերածէ որոնի: Որոնը անպէտք բոյս մըն է, մինչ ցորենը յարգի եւ օգտակար: Կ'ուզե՞նք լաւ սերմ մնալ, ինչպէս որ Աստուած ստեղծեց, ականջ տանք Քրիստոսի ձայնին եւ կեանքը ամբողջութեամբ ապրինք Քրիստոսի ներկայութեամբ:

ԳԻՏ ՏՓՈՅ
Ս.ԱՍՏՈՒԾԱՇՆԻ

Ս. Աստուածածնին նուիրուած տօներու շարքին, յետագային աւելցան նաեւ իր գործածած իրերու նուիրուած տօներ, որոնցմէ մէկն է Ս. Աստուածածնի Տուփի գիւտի տօնը:

Ս. Աստուածածնի տուփի գիւտը տեղի ունեցած է հետեւեալ ձեւով: Երկու իշխաններ ուխտի կը գտնուին Երուսաղեմ: Երբ անոնք կը հասնին Գալիլիա, այնտեղ կը տեսնեն հրեայ կնոջ մը տան առջեւ հաւաքուած բազմութիւն մը բաղկացած ամէն տեսակի հիւանդներէ: Հետաքրքրուելով ներս կը մտնեն եւ կը տեսնեն տուփ մը: Հրեայ կնոջմէ կ'իմանան, որ տուփը ժամանակին կը պատկանէր Ս. Կոյսին: Իշխանները կ'երթան Երուսաղեմ, շինել կու տան նոյն տուփէն օրինակ մը եւ վերադառնալով կնոջ բով, իրենց տուփը կը փոխանցեն անոր եւ Ս. Կոյսին իսկական տուփը կը տանին Պոլիս եւ պատահածը կը պատմեն Պատրիարքին: Պատրիարքը մեծ հանդիսութեամբ տուփը կը գետնի վրայ եկեղեցւոյ մէջ եւ յատուկ օր կը նշանակէ տօնելու համար Գիւտ Տփոյ Ս. Աստուածածնի տօնը:

Այս տօնը մեր եկեղեցւոյ տօնացոյցին մէջ անցուցած է Սիմէոն կաթողիկոս 1774-ին եւ կը տօնակատարուի Յունիս, Յուլիս ամիսներու միջեւ:

ԻՆՉ Է ԱՅԳՈՒՅՑ

Մալխասեան բառարանը հետեւեալ բառերով մեկնաբանած է այգուցը. վաղ առաւօտեան, էգուց:

Ուրեմն մեր եկեղեցական ծիսարանին՝ Մաշտոցին մէջ Այգուց խորագիրին ներքեւ կը գտնենք արարողութիւն մը, որ կը բնորոշէ վաղ առաւօտեան կատարուող ծէս մը: Այս արարողութիւնը աղերսուած է թաղմանական կարգին:

Որեւէ թաղման կարգի յաջորդող առաւօտեան սգակիրները քահանայ հօր ընկերակցութեամբ գերեզման կ'երթան, խունկով եւ մոմով այգուցի արարողութիւնը կատարելու իրենց սիրեցեալ ննջեցեալի թարմ հողակոյտին վրայ:

Հանգստեան արարողութիւնը կը կատարուի, բայց յատկանշականը քահանայ հօր աղօթքին բովանդակութիւնն է:

Ներքին յուզականութենէ յորդոր աղերսանք մըն է ան, որ իբրեւ աղօթք կ'ընծայուի Հօր Աստուծոյ. «**Հայր, ներէ՛ այս հանգուցեալին գործած կամաւոր եւ ակամայ մեղքերը, զորս անմարմին թշնամին պատճառեց իր խարէական պատրանքներով**»:

Ապա աղօթասաց մատենագիրը իր աղերսանքը Աստուածորդոյն ուղղելով կը հայցէ ըսելով. «**Պատու՛ չարին հետ ամէն դաշինք, ջնջէ՛ իր մեղքերուն ձեռագիրը, Տէր, եւ լու՛ հին աղտը... որպէսզի արեւափայլ դէմքով եւ անկողոպտելի զարդերով զարդարուած քեզ դիմաւորելու ելլէ, երբ գաս ու յայտնուիս Աստուածդ՝ աստուածացեալներուն մէջ...**»:

Անկասկած սգակիրները ամոքած իրենց վիշտը եւ սպիացուցած սիրտերն ու հոգիները, հոգեկան կազդուրումով կը վերադառնան տուն:

ՍԻՐՈՅ
ՎԵՐԱՆՈՐՈՎՈՒԹԻՒՆԸ

Մեզմէ իւրաքանչիւրը սիրոյ նորագութեան կարիք ունի: Եթէ կեղծ սեր ունինք մեր սիրտին մէջ, պէտք է գայն անկեղծ սիրով փոխանակենք, քանի առաքեալը կ'ըսէ. «**Ձեր սերը թող անկեղծ ըլլայ**» (Հո 12.9): Ո՞րն է կեղծ սերը: Կեղծ է մեր սերը, երբ կը հիւսենք Աստուծոյ փառքը, բայց ոչինչ կ'ընենք անոր փառքին համար: Կեղծ է մեր սերը, երբ կը գովերգենք Աստուծոյ մարդասիրութիւնը, բայց մենք չենք սիրեր մարդիկը: Կեղծ է մեր սերը, երբ կը փառաբանենք Տիրոջ աղօթասիրութիւնը, բայց մենք ոչինչ կ'ընենք աղօթներուն համար: Եւ տակաւին, կեղծ է մեր սերը, երբ խոնարհ ըլլալ կը ձեւացնենք բայց մենք հպարտ ենք: Կեղծ է մեր սերը, երբ ապաշխարութիւն կը քարոզենք եւ մենք անապաշխար ենք: Կեղծ է մեր սերը, երբ երկնասիրութիւն կը պատգամենք եւ մենք երկրասէր ենք: Կեղծ է մեր սերը, երբ մեղքին դէմ կռուիլ կը յորդորենք, բայց մենք մեղքին անձնատուր կ'ըլլանք: Ուստի իի'ստ աներածեշտ է, որ մենք՝ քարոզիչներ ու քարոզ ըսողներ, սիրոյ նորագութիւն ապրինք, որպէսզի, ինչ որ ընենք՝ սիրով ընենք (Ս. Կր. 16.14): Եթէ պիտի ծառայենք իրարու՝ սիրով ընենք անիկա (Գղ. 5.13): Եթէ պիտի ներենք՝ սիրով ու սրտանց ներենք: Եթէ պիտի օգնենք՝ սիրով եւ ուրախութեամբ օգնենք, որովհետեւ որեւէ օգնութիւն որ սիրոյ արդիւնք չէ՝ օգուտ չի բերեր մեզի (Ս. Կր. 13.3): Եթէ գիտութիւն պիտի ամբարենք, անիկա կը քանդէ մեր հաւատքը եթէ սեր չունինք, որովհետեւ «**գիտութիւնը կը հպարտացնէ, մինչ սերը հաւատքը կ'ապրապնդէ**» (Ս. Կր. 8.1):

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՀՈԳԻՆ Է, ՈՐ ՊԱՐԱՊՈՒԹԻՒՆԸ ԿՐ ԼԵՑՆԷ

Ծննդոց գիրքին մէջ կը կարդանք որ երկիրը պարապ էր (Ծնն. 1.2): Այդ պարապութիւնը Աստուած ինք լեցուց: Զանիկա լեցուց իր Հոգիով:

Ո՛չ միայն երկիրը պարապ էր, այլեւ մարդը ինք: Մարդը շնչաւոր էակ մըն էր, երբ Աստուած զանիկա ստեղծեց, բայց ան դարձաւ հոգեւոր էակ, երբ Աստուած «անոր ոնգունքներէն կենդանութեան շունչ փչեց» (Ծնն. 2.7): Աստուած ի՛նքն էր, որ երկրին դատարկութիւնը լեցուց: Ի՛նքն էր, որ շնչաւոր մարդը հոգեւոր մարդու վերածեց: Սիրելի բարեկամ, աշխարհ այսօր ալ դատարկ է: Մարդը այսօր ալ շնչաւոր է: Թող աշխարհ խոստովանի իր դատարկութիւնը եւ Աստուած զանիկա պիտի լեցնէ: Թող մարդը խոստովանի իր շնչաւորութիւնը եւ Աստուած իր Հոգիով հոգի՛ պիտի դարձնէ գայն:

ԱՍՏՈՒԾԱՇՈՒՆՉԸ

«Եթէ վարժութիւն դարձնենք մնայուն կերպով Աստուածաշունչ կարդալը, ի վիճակի կ'ըլլանք հասնելու մեր փրկութեան, կը ճանչնանք թէ՛ ուղիղ դաստիարակներն են թէ՛ առաքիճի վարքը, նոյնիսկ եթէ մէկը ըլլայ խիստ յամառ, խստապարանոց եւ ծոյլ, եւ նոյնիսկ եթէ անցեալին ոչ մէկ օգուտ քաղած է Աստուածաշունչի ընթերցումէն, կու գայ ժամանակ սակայն, երբ կը սկսի պտուղ տալ, եթէ յարատեւ ընթերցման մէջ» (Յովհան Ոսկերեան):